

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Vincentio ep[iscop]o. Cap[itulum]. xcij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

apud eūdē artemiū in carcere detineref: postq; prefata paulina ab obſeffione maligni ſpūs p eundē petri liberata eſt: qui oēs cū aliorū mui- titudine carceratoroꝝ a ſcō marcellino p̄ſbyte- ro baptizati ſunt: vt ſupra dictuz eſt in paſſione marcellini & petri. iiii. non. iunij. Postq; aurem marcellinus et petrus a ſereno decollati ſunt: viſibideſ dicituꝝ eſt: t p̄ſatus artemius cūxore & filia a pagani deteſti: t in carcere ſubete ſe- reno diebus pluribus vinciſ fuerūt: tandem cum in xp̄i confeſſione conſtantef perſiſterent: data ſuper eos ſenectia artemius gladio necat⁹ eſt. Landida noꝝ & paulina lapidibus obvute ſunt. Quozum corpora chilſiani rapienteſ via aurelia vbi & interfeciſ fuerant: cum reverenteſ col- locarunt. viii. idus iunij.

¶ De sanctis viginti martyribus. Cap. xciiij.

Viginti martyres apud tarſum cilicie tēporib; oſocletiani & maximiani ſub iu- dice ſimplicio paſſi ſunt. Qui p diversa ſupplicia deū gloriſca uerūt in corpoſib; ſuis. Quozum corpora apud hÿpponē ciuitate aphyrice traſla- ta ſepulta cultoſium: vt dicit Auguſtin⁹. xxiij. de ciuitate dei: vbi & refert q dñ quidā floren- tiuſ ſenex & paup qui veſtē amiferat: nec ynde alia emeret habebat: ad hoꝝ martyrum memo- riam oraverit: quaenam eius inopie ſubueniſrēt conſiſus de virtute ſanctoroꝝ in littore pſecē ma- gnū palpitante repereſt: quem ſcindēs in eius ventre anulum aurēum cum laſide pre- cioso inueniſt: quem tant⁹ vendidit q inde ſe hono- rifice veſtiuit: & martyrib; gratias egit. Quozum paſſio colitur. viii. idus iunij.

¶ De sancto Vincentio epo. Cap. xciij.

Vincenſius episco- pus meuię ciuitatis rēt⁹ a qdaz capitolio rectore tufcie q epoꝝ xpianos ferro vinciſ puſiſ co- gregauerat puniſcendos cū fratre ſuo benigno diaconi adduct⁹ eſt ad templū martis vt dii immolareſt. Eū autē erafeſt oia idola ſubuerſa: t demoneſ viuātes exiūt: multoſq; paganorū cedenteſ ſexceros ex eis verberib; occiderūt: omnesq; xpianos q ferro vinciſ erāt xp̄iōtute cōpuliſ ſoluverunt. Quo miraculo pluriſi gentiliſ ſidē percepe- runt. Inter quos quida manertiū comes pū- crudeliffimus qui t de vicini locis episcopos cōgregauerat couerſus eſt. Eum autē xpiano- cum episcopo ad locum altū ſe traſferenteſ psal- lerent: miſit capitolinus t inde ſublato vincen- tio cereroſ gladio occidi ſecit. At extraſi quida religioſus corp⁹ benigni diaconi ex cereriſ ra- piens non longe a poſtulio ſepeliuit kal. maii.

¶ Post dies aliquot capitolinus pductum viii.

Quintus

centiuſ t dūtſuſ tortu atq; lapidib; contuſ ſum diſtentum in equileo t ſiāmas aduſtu car- ceri mancipauit: vbi ſanuſ diuinit⁹ patet factis lux celica ſibi refuſit. Qd̄ preſes audieſ iuſſit eum in mare mergi: qui in equore miſſuſ ab an- gelo ad littus reductuſ eſt. Unde t qui eū de- merſerant hoc cernēteſ conuerſi ſunt: vſq; ad ciuitatem ſuam meuiam illum humeris repo- taruit. ¶ Inter ea mortuo capitolino t a porph̄- ſrio eius ſuccuſore detinereſt: feriſq; ſubiicit: ſz ab eis minime leſuſ in ſouea aque maſima ne- cari ſubetur. Uerū aperienſ ſe terra aquas ob- ſorbiuit: et. viii. fugienteſ aquas degluſiuit. Vincentius vbi ad cellam ſuam rediit: t ſubſe- quenti die dominico celebrata miſſa cozm̄ po- pulo ſpiritu emiſit. viii. idus iunij. Eius cor- pus matrona quedā luceria a gentiliſ ſrecio redemptuſ: qui illud rapuerant exurendim: in- predio ſuō quicquid campus ſalutis ſepelitiuit: inter poſtulū t leniā militario ab rube. xiij. vbi t facet miraculis clarens.

¶ De ſcō Paulu epo t martyre. Cap. xciv.

Aulus episcop⁹ cō- ſtantinopolitan⁹ t martyr ſub constantio impatore martyruſ ſu- passuſ eſt: qui ob defenſionē ca- tholicæ fidet ab eode impatore arrianō de ſede ſua electuſ: et apud quidā ciuitatulā in cappadocia cucuſam nomiſ exilio impuſiſ arrianorū inſidiis grau- ter ſtrāgularuſ ad celeſtia regna migrauit. viii. idus iunij. Hic ſapiēta p̄claruſ: vt non ſolum ſue patiēte exempluſ: ſed etiā ſermone cereroſ ad tolerantiā cōfirmaret: de patiētia libellum edidit: vbi t de penitētia tractaſ doceſ penitē- tem ſic p peccatiſ dolere debere ne ſupra men- ſuram triftis periculum desperationis incur- rat. Tantoq; lepoſe t rationi ſuafione patiēte adueraſa ad constantiam t animoſitatem indu- cit: vt expreſſiſ docere videatur: q veri beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtiā. Vec in martylogio adonis.

¶ De translatione ſancti Bernati- episcopi. Cap. xcvi.

Rāſlatio corporis ſancti ſeruarii facta eſt t ſepte- eldonis fili⁹ henrici regis frā- corum. Eum enī eius ecclieſia apud tralecreni ciuitatē fabri- cata eſt tempore karoli regis: miſit idem karolus veneſadū virū nomine vil- gilium ad reſtaurandū ca que in ipa ecclieſia de- feciſſent. Lui per noctē dormienti ſanctus ſer- uari⁹ aſtitit: ſeq; de tellure leniā mādauit. Qd̄ cū vilgiliuſ episcopo nūciasſet: ſudicio tridua- no ielunio cuncto pplo: aptoq; ſecretario ſu- terraneo; inuenitus eſt ſarcophagus marmoris.